

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 5/2020-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. januára 2020 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom Mgr. Martinom Čižmárom, Československej armády 24, Banská Bystrica, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Lučenec v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Em 1/2010 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. apríla 2019 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Lučenec (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Em 1/2010 (ďalej len „napadnuté konanie okresného súdu“).

2. Vec sťažovateľky bola v súlade s čl. X bodom 5 písm. c) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 v znení dodatku č. 1 schváleného 16. októbra 2019 prerozdelená náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov a pridelená 17. októbra 2019 sudcovi spravodajcovi Rastislavovi Kaššákovi a v zmysle čl. II bodov 3 a 5 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2020 bola predbežne prejednaná v prvom senáte ústavného súdu v zložení Jana Baricová (predsedníčka senátu) a sudcovia Rastislav Kaššák a Miloš Maďar.

3. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že v napadnutom konaní okresného súdu, ktorého predmetom bolo konanie o výkon rozhodnutia vo veci maloletého – syna sťažovateľky, vystupovala sťažovateľka ako povinná, pričom návrh bol zo strany oprávneného (otca maloletého) podaný na okresnom súde 3. marca 2010. Ďalej sťažovateľka uviedla, že 17. marca 2010 bola vyšším súdnym úradníkom okresného súdu vydaná výzva na dodržiavanie styku s maloletým, na ktorú zaslala okresnému súdu vyjadrenie. Následne sa 26. februára 2013 uskutočnilo na okresnom súde pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu, že právny zástupca sťažovateľky navrhol

vyžiadanie listinných dôkazov z Obvodného oddelenia Policajného zboru vo Filákovci a z Obvodného oddelenia Policajného zboru v Lučenci s cieľom zistenia skutočností potrebných pre rozhodnutie vo veci.

4. Ďalej sťažovateľka uviedla, že nesúhlasí s argumentom, že okresný súd nevykonával v napadnutom konaní okresného súdu pojednávania z dôvodu, že okresný súd vykonával šetrenie o pomeroch maloletého, a vzhľadom na skutočnosť, že ako v tom čase platný a účinný Občiansky súdny poriadok, tak ani následne platný a účinný Civilný mimosporový poriadok nepreferujú ústne pojednávanie, ale takýto spôsob postupu súdu. Svoj nesúhlas odôvodnila tým, že už v roku 2011 mal okresný súd vedomosť, že sťažovateľka ako matka nebránila oprávnenému (otcovi maloletého) v jeho styku s maloletým, že o podanom návrhu malo byť rozhodnuté, pričom v podanom návrhu boli uvedené nepravdivé skutočnosti, proti ktorým sťažovateľka nemala možnosť brániť sa, a je toho názoru, že ak by okresný súd konal, tak by boli tieto nepravdivé tvrdenia vyvrátené. Dodala: „... *pokiaľ by súd konal... v spise by sa boli nachádzali záznamy z úkonov po pojednávaní dňa 26.02.2013, ktoré... mali vyššiu prioritu pred pojednávaním. Žiadne záznamy v spise sa v čase nahliadnutia do spisu 14.12.2018 nenachádzali... Chceme poukázať na skutočnosť a dôsledok toho, že okresný súd nekonal a nerozhodol o návrhu otca.*“ Zároveň k tomu sťažovateľka dodala, že samotná sudkyňa odročila pojednávanie na neurčito s tým, že po zabezpečení vyžiadaných spisových materiálov z polície bude nariadený nový termín pojednávania. Následne bolo 17. decembra 2018 vydané uznesenie okresného súdu č. k. 11 Em 1/2010-116 (ďalej len „uznesenie okresného súdu zo 17. decembra 2018“), ktorým bolo konanie zastavené z dôvodu dosiahnutia plnoletosti syna sťažovateľky.

5. Sťažovateľka uviedla, že okresný súd od 26. februára 2013 až do vydania uznesenia okresného súdu zo 17. decembra 2018 v napadnutom konaní okresného súdu vôbec nekonal. Zároveň sťažovateľka v ďalšej časti ústavnej sťažnosti pomerne podrobne opisuje skutočnosti týkajúce sa údajných snáh jednotlivých osôb o diskreditáciu jej osoby a následné odvolanie sťažovateľky z jej pracovnej pozície, ktoré mali byť vyvolané práve podľa sťažovateľky nepravdivými informáciami uvádzanými v napadnutom konaní

okresného súdu, proti ktorým sa v dôsledku tej skutočnosti, že nebolo nariadené ďalšie ústne pojednávanie, nemohla brániť. Otázka týkajúca sa týchto pracovných vecí, respektíve žaloba pre nezákonné odvolanie sťažovateľky z funkcie, je však riešená v inom súdnom konaní.

6. Vo vzťahu k napadnutému konaniu okresného súdu sťažovateľka ďalej uviedla, že okresný súd v ňom nekonal, a to aj napriek tomu, že po dobu približne troch rokov mal k dispozícii vyžiadajú spisovú dokumentáciu z polície. Namietla, že okresný súd sťažovateľku, ako ani jej právneho zástupcu nevyzval na to, aby sa so zadováženým spisovým materiálom oboznámili, nevykonal žiadny úkon a až po tom, ako jej právny zástupca 14. decembra 2018 nahliadol do spisu, bolo vydané uznesenie okresného súdu zo 17. decembra 2018. Dodala, že okresný súd svojou nečinnosťou v napadnutom konaní okresného súdu sťažovateľke spôsobil následné zneužívanie obvinenia voči jej osobe, ktoré spočívalo v tom, že otcovi bráni v styku s maloletým synom a nestará sa o neho. V závere uviedla: *„Tým, že súd vo veci dlhodobo bezdôvodne nekonal zamedzil sťažovateľke možnosť účinne sa brániť voči návrhu vo veci samej, pričom je nepochybné, že vykonaním dôkazov... by bola preukázaná nepravdivosť tvrdení navrhovateľa... Súd... konal len účelovo v snahe odvrátiť svoje pochybenie, a to až na základe nahliadnutia do spisu právnym zástupcom sťažovateľky 14.12.2018. Bez tohto podnetu by súd nekonal vôbec a vec by ponechal v štádiu reštančného konania. Tým, že súd nekonal zmaril účel konania, keďže svojou liknavosťou – účelovým nekonaním spôsobil uplynutie času – dovŕšenie plnoletosti [REDACTED], čím konanie stratilo akýkoľvek zmysel a opodstatnenosť.“*

7. Vzhľadom na uvedené sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd po prijatí veci na ďalšie konanie vo veci samej nálezom takto rozhodol:

„1. Okresný súd Lučenec v konaní vedenom pod sp. zn.: 11 Em/01/2010 porušil práva [REDACTED] na súdnu ochranu a spravodlivý proces a právo, aby jej vec bola prerokovaná efektívne a bez zbytočných prieťahov, tak ako sú tieto práva zaručené v čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru.“

2. [REDAKOVANÉ] sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 10.000,- €, ktoré je Okresný súd Lučenec povinný vyplatiť jej do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Lučenec je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania, tak ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení nálezu do 15 dní od doručenia tohto nálezu na účet jej právneho zástupcu Mgr. Martina Čižmára.“

8. Ústavný súd si v rámci prípravy predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti od okresného súdu vyžiadal súdny spis týkajúci sa napadnutého konania okresného súdu, prehľad procesných úkonov vykonaných okresným súdom, ako aj vyjadrenie okresného súdu k samotnej ústavnej sťažnosti.

9. Predseda okresného súdu sa v prípise sp. zn. 1 Spr O 195/19 zo 4. decembra 2019, ústavnému súdu doručenom 11. decembra 2019 vyjadril k ústavnej sťažnosti. V tomto vyjadrení uviedol, že výkon rozhodnutia o výchove maloletého je spojený s viacerými špecifickými skutočnosťami, ktoré je súd povinný rešpektovať, a v každej fáze tohto konania je potrebné dôsledne prihliadnuť na záujem maloletého, ktorý sa môže v priebehu času meniť. Ďalej uviedol, že okresný súd vykonával šetrenie o pomeroch maloletého, nemohol len mechanicky vychádzať z úpravy rodičovských práv a povinností vo vykonateľnom rozhodnutí, bol neustále povinný vyhodnocovať, či nútený výkon rozhodnutia je v záujme maloletého. Uviedol, že súd pred nariadením výkonu rozhodnutia písomne vyzval matku (sťažovateľku) na dobrovoľné plnenie, ktorá zdôrazňovala, že otcovi dieťaťa maloletého syna riadne v určených termínoch odovzdávala. Dodal, že jednotlivé procesné úkony vykonávali s poverením sudcu vyšší súdni úradníci. Tiež uviedol, že podľa v rozhodnom čase platného a účinného Občianskeho súdneho poriadku, konkrétne z jeho ustanovenia § 272 ods. 3 vyplývalo, že ak sa na základe úvahy súdu javí, že účel výzvy je možné lepšie dosiahnuť pojednávaním, sudca je oprávnený, nie však povinný nariadiť pojednávanie. Pojednávanie bolo nariadené na 26. február 2013 a po jeho uskutočnení bolo odročené pre účely pripojenia spisového materiálu z polície. Ďalej uviedol: „Uznesením zo dňa 18.03.2010 Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Lučenec pod sp. zn. ČVS: ORP 248/OVK-LC-2010 rozhodlo tak, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo

postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Z odôvodnenia vyplýva, že trestné oznámenie podal otec dieťaťa s tým, že matka dieťaťa nerešpektuje rozhodnutie súdu, ktorým bol upravený styk otca s maloletým... Po oboznámení sa s týmto rozhodnutím, súd ďalšie pojednávanie nenariadil, pretože Občiansky súdny poriadok a následne Civilný mimosporový poriadok v § 374 nepreferujú ústne pojednávanie vecí ale tento spôsob...“

Predseda okresného súdu zároveň uviedol, že pretože okresný súd zaujal názor, že matka (sťažovateľka) rešpektovala právoplatné a vykonateľné rozhodnutie o úprave styku s maloletým, okresný súd uložil spis na dlhodobú lehotu s tým, že ak bude oznámené, že otec maloletého nemá možnosť sa s maloletým stretávať, zvolí postup predpokladaný ustanovením § 273 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku, prípadne podľa § 376 a nasl. Civilného mimosporového poriadku. Spis bol preto uložený na dlhodobú lehotu, pričom ani jeden z rodičov okresnému súdu neoznámil, že sa styk otca s maloletým neuskutočňuje. K tomu dodal: *„Súd matke neuložil pokutu, len ju na možnosť uloženia pokuty upozornil a nenariadil výkon rozhodnutia, keďže bolo zistené, že len z ospravedlniteľného dôvodu sa ojedinele otec so synom nestretával. Súd konal v najlepšom záujme dieťaťa tak, aby medzi rodičmi nedochádzalo ku konfliktom pri styku otca so synom a v tom čase maloletý... si zachoval dobré vzťahy k matke, do výchovy ktorej bol zverený a otcovi, ktorý sa domáhal styku... Potom ako maloletý... dovŕšil vek 18 rokov, bolo konanie o výkon rozhodnutia zastavené...“* V závere uviedol, že vzhľadom na uvedené považuje ústavnú sťažnosť sťažovateľky za nedôvodnú v celom rozsahu.

Zároveň v rámci prípisu a príloh k nemu priložených uviedol aj procesné úkony vykonané okresným súdom v napadnutom konaní okresného súdu, z čoho vyplýva:

«03.03.2010 – návrh na súdny výkon rozhodnutia,

16.03.2010 – žiadosť OR PZ Lučenec o podanie správy vo veci trestného oznámenia

██████████,

17.03.2010 – odpoveď na žiadosť,

17.03.2010 – výzva na dodržiavanie styku s maloletým adresovaná matke ██████████

██████████,

17.03.2010 – oznámenie otcovi maloletého o doručení výzvy matke maloletého,

26.03.2010 – vyjadrenie matky k výzve na dodržiavanie styku s maloletým,

13.04.2010 – predvolanie matky a právneho zástupcu oprávneného k výsluchu na deň 21.4.2010,

21.04.2010 – zápisnica o výsluchu otca maloletého,

22.04.2010 – úradný záznam - ospravedlnenie matky z neprítomnosti na výsluchu,

28.04.2010 – zápisnica o výsluchu matky - povinnej [REDAKOVANÉ],

01.06.2010 – výzva oprávnenému (práv. zástupcovi JUDr. Sitarčíkovi) + zápisnica o výsluchu matky na vyjadrenie,

23.7.2010 – povinná doručila podanie označené ako „výzva k stanovisku“,

30.08.2010 – povinnej [REDAKOVANÉ] zaslané oznámenie súdu,

11.10.2010 – oznámenie doručené od právneho zástupcu oprávneného o tom, že styk dieťaťa nebol umožnený,

18.11.2010 – č. k. 11 Em/1/2010-43 o ustanovení opatrovníka pre maloleté dieťa na zastupovanie v konaní o výkon rozhodnutia o úprave styku Úradom práce soc. vecí a rodiny Lučenec,

18.11.2010 – predvolanie na výsluch otca malol. a právneho zástupcu na deň 26.11.2010,

26.11.2010 – zápisnica o výsluchu oprávneného - otca maloletého,

02.12.2010 – predvolanie ÚPSVaR na výsluch na deň 10.12.2010,

10.12.2010 – úradný záznam o tom, že kolízny opatrovník sa na výsluch nedostavil, dostavila sa len matka s maloletým [REDAKOVANÉ] avšak výsluch sa bez kolízneho opatrovníka neuskutočnil,

15.12.2010 – predvolanie ÚPSVaR na výsluch na deň 07.01.2011, tak isto povinnej – matky malol. spolu s maloletým – zabezpečenie účasti maloletého,

07.01.2011 – zápisnica o výsluchu maloletého, úradný záznam o vyjadrení matky k zápisnici o výsluchu otca zo dňa 26.11.2010,

07.02.2011 – výzva oprávnenému a právnenému zástupcovi spolu s doručením zápisnice o výsluchu matky,

16.02.2011 – zápisnica o výsluchu oprávneného - otca malol.,

12.04.2011 – oprávnený podal vyjadrenie v konaní,

14.04.2011 – odpoveď k oznámeniu oprávneného,

13.12.2011 – spis pridelený na prejednanie z dôvodu odchodu sudcu na starobný dôchodok do senátu [REDACTED],

04.04.2012 – výzva adresovaná oprávnenému a povinnej,

07.05.2012 – oznámenie od oprávneného k výzve súdu,

07.05.2012 – oznámenie od povinnej k výzve súdu,

08.06.2012 – výzva adresovaná oprávnenému k námietke zaujatosti ktorú vyjadril vo svojom podaní 04.05.2012,

25.06.2012 – odpoveď k výzve súdu,

06.07.2012 – spis predĺžený KS v Banskej Bystrici, nakoľko sudkyňa [REDACTED] sa necíti vo veci byť zaujatá,

07.08.2012 – Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 14NcC/41/2012-94 rozhodol, že [REDACTED] nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania danej veci,

05.02.2013 – vytyčený termín pojednávania na deň 26.02.2013,

15.02.2013 – ospravedlnenie neúčasti ÚPSVaR na pojednávaní 26.02.2013,

26.02.2013 – zápisnica o pojednávaní, pojednávanie odročené na neurčito,

28.02.2013 – vyžiadať spisy z OR PZ Lučenec, OO PZ Fil'akovo, doručené 6.3.2013, pripojené uznesenie OR PZ Lučenec o tom, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania (tr. oznámenie podal [REDACTED] na [REDACTED]),

17.12.2018 – uznesenie č.k. 11Em/1/2010-116, konanie zastavené, uznesenie právoplatné 1.7.2019,

21.01.2019 – odvolanie proti uzneseniu podal splnomocnený zástupca matky (povinnnej) [REDACTED],

23.01.2019 – výzva oprávnenému na vyjadrenie sa k odvolaniu povinnej + zaslanie odvolania,

14.02.2019 bolo vyjadrenie oprávneného zaslané splnomoc. zástupcovi povinnej,

11.03.2019 – bolo súdu doručené vyjadrenie splnomocneného zástupcu povinnej [REDACTED],

13.03.2019 – vyjadrenie zaslané právnenému zástupcovi oprávneného,

20.03.2019 – spis predložený Krajskému súdu v Banskej Bystrici na rozhodnutie o odvolaní,

28.05.2019 – uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43CoE/84/2019-157
bolo odvolanie povinnej odmietnuté.»

II.

Právomoc ústavného súdu a ústavnoprávne východiská

10. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

11. V zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

12. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

13. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

14. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,

b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,

- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

15. Podľa čl. 47 ods. 2 ústavy každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

16. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

17. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený...

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

18. Podstata ústavnej sťažnosti sťažovateľky spočíva v namietanom porušení základných práv podľa čl. 47 ods. 2 a podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní okresného súdu. Aj keď sťažovateľka v petite ústavnej sťažnosti namieta aj porušenie čl. 47 ods. 2 ústavy, teda základného práva na právnu pomoc v konaní pred súdmi, z odôvodnenia podanej ústavnej sťažnosti vyplýva prioritne vo vzťahu k čl. 48 ods. 2 ústavy námietka porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priťahov a vo vzťahu k čl. 6 ods. 1 dohovoru práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote. Ústavný súd dodáva, že vo vzťahu k základnému právu podľa čl. 47 ods. 2 ústavy sťažovateľka v podanej ústavnej sťažnosti

nepodala ústavnoprávne relevantné odôvodnenie, teda logické, kompaktné a dostatočne určité odôvodnenie, v čom konkrétne vzhladla porušenie tohto základného práva v napadnutom konaní okresného súdu.

19. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikaturu Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť a ich namietané porušenie možno preskúmať spoločne (I. ÚS 190/2019).

20. O zjavnú neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti smerujúcej proti zbytočným prietahom v súdnom konaní ide predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (súdu) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktorý vylučuje, aby ten orgán (súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú. Z judikatury ústavného súdu zároveň vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. I. ÚS 188/2019).

21. Ústavný súd pri ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy odmieta ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizujú reálnu možnosť zbytočných prietahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. ak argumenty v ústavnej sťažnosti nepreukázali v čase podania ústavnej sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie. K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer,

resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. I. ÚS 188/2019).

22. Ústavný súd vzhľadom na napadnuté konanie okresného súdu konštatuje, že aj z vyjadrenia predsedu okresného súdu (bod 9 tohto rozhodnutia) vyplýva, že okresný súd v danej veci konal prioritne, prihliadajúc na záujmy v rozhodnom čase maloletého syna sťažovateľky, sledujúc primárne zachovanie dobrých vzťahov maloletého k obom rodičom, teda ako k sťažovateľke, tak aj k jeho otcovi. Podľa posúdenia ústavného súdu je relevantným odôvodnením, že okresný súd vo veci nenariad'oval ústne pojednávanie s prihliadnutím na to, že mu to v rozhodnom čase platné a účinné právne predpisy upravujúce konanie o výkon rozhodnutia o výchove maloletého umožňovali, respektíve, že umožňovali súdu zvoliť pre účely dosiahnutia cieľa inú formu, ktorá bola zvolená najmä s prihliadnutím na záujmy maloletého, namiesto opakovaného nariad'ovania ústnych pojednávanií.

23. Zároveň ústavný súd považuje za vhodné upozorniť na skutočnosť, že ústavná sťažnosť bola zo strany sťažovateľky ústavnému súdu podaná až v čase, keď v napadnutom konaní okresného súdu už bolo vydané neprávoplatné uznesenie okresného súdu zo 17. decembra 2018, ktorým bolo toto konanie zastavené z dôvodu dosiahnutia plnoletosti syna sťažovateľky, proti ktorému podala sťažovateľka odvolanie na Krajskom súde v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“). Ako už bolo uvedené, proti uzneseniu okresného súdu zo 17. decembra 2018 podala sťažovateľka odvolanie, ktoré bolo uznesením krajského súdu č. k. 43 CoE 84/2019-157 z 28. mája 2019 odmietnuté.

24. S poukazom na uvedené a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou v okolnostiach danej veci preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup okresného súdu v napadnutom konaní okresného súdu po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľky zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto

ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

25. V závere ústavný súd považuje za vhodné doplniť, že napriek skutočnosti, že sťažovateľka v petite ústavnej sťažnosti namieta aj porušenie čl. 47 ods. 2 ústavy, teda základného práva na právnu pomoc v konaní pred súdmi, ako už bolo uvedené aj v bode 18 tohto rozhodnutia, v samotnej ústavnej sťažnosti však absentuje odôvodnenie toho, v čom malo spočívať porušenie tohto jej základného práva podľa ústavy. Ústavný súd v tejto časti za závažný nedostatok ústavnej sťažnosti pokladá absenciu ústavnoprávne relevantného odôvodnenia, t. j. logického, kompaktného a dostatočne určitého odôvodnenia vo vzťahu k tomuto základnému právu podľa ústavy, vyslovenia porušenia ktorého sa sťažovateľka v petite ústavnej sťažnosti domáhala. Inak povedané, v tejto časti sa ústavná sťažnosť vyznačuje absenciou zmysluplného a zároveň jednoznačného ústavnoprávne relevantného odôvodnenia opierajúceho sa o ústavnoprávne relevantné a logické súvislosti. V zmysle § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde musí ústavná sťažnosť okrem iného obsahovať konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľky dôjsť k porušeniu jej základných práv a slobôd. Uvedené by preto zakladalo ďalší dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti v tejto časti, a to podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

26. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti v celom rozsahu bolo bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky obsiahnutých v jej petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. januára 2020

Jana Baricová
predsedníčka senátu